

Žaloba podaná 7. júna 2018 – Grécko/Komisia**(Vec T-295/18)**

(2018/C 249/50)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Helénska republika (v zastúpení: G. Kanellopoulos, I. Pachi, A-E. Vasilopoulou a E. Chroni)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom boli z financovania Európskou úniou vylúčené niektoré výdavky Helénskej republiky v celkovej výške 17 869 131,75 eura (finančný vplyv vo výške 14 857 076, 98 eura), vynaložené a vykázané v rámci EPFRV vo vzťahu k opatreniu 125A, 321 a 322 (hrubá suma vo výške 15 631 043,52 eura a finančný vplyv vo výške 12 618 988,75 eura) a k opatreniu 123A (suma 2 238 088,23 eura), ako aj suma 588 103,59 eura [na výdavky] vynaložené v rámci EPZF v nadväznosti na kontrolné opatrenie týkajúce sa transakcií za rozpočtové roky 2011-2014, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Helénskej republike.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov. Prvých šesť žalobných dôvodov sa týka úpravy v rámci EPFRV v opatreniach 125A, 321, 322 a 123A, kým posledné dva žalobné dôvody sa týkajú úpravy zavedenej vzhľadom na nedostatky kontroly transakcií podľa hlavy V kapitoly III nariadenia (EÚ) č. 1306/2013⁽¹⁾.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom výklade a uplatnení podmienky c) článku 52 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013, prekročenie právomoci Komisie *ratione temporis* týkajúcej sa zavedenia sporných finančných úprav a nesprávne posúdenie skutkového stavu Komisiou pri určení základu pre výpočet spornej úpravy.
2. Druhý žalobný dôvod je založený subsidiárne na porušení zásad *ne bis in idem*, právnej istoty, riadnej správy vecí verejných, legitímnej dôvery členského štátu a proporcionality.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 71 ods. 2 a článku 75 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1698/2005⁽²⁾, článku 43 nariadenia (ES) č. 1974/2006⁽³⁾, ustanovení národného programu na rozvoj vidieka schváleného Komisiou (PRV 2007 – 2013), ako aj článku 24 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 65/2011⁽⁴⁾, na nedostatku právneho základu a odôvodnenia, ako aj na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o paušálnu úpravu vo výške 10 %, keďže riadiaci orgán vykonával svoje právomoci oprávnene a riadne.
4. Štvrtý žalobný dôvod, ktorý je podporný k tretiemu žalobnému dôvodu, je založený na porušení zásad proporcionality, legitímnej dôvery členského štátu a usmernení uvedených v dokumentoch VI/5330/1997 a C(2015) 3675 z 8. júna 2015, ako aj na nedostatku odôvodnenia uplatnenia paušálnej úpravy vo výške 10 %.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 24 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 65/2011, na nesprávnom posúdení skutkového stavu a nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o nedostatky spojené s posúdením žiadosti o pomoc zo strany riadiaceho orgánu, ako aj na nedostatku pri kontrole hodnotiacej činnosti, a taktiež na porušení zásady proporcionality.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 24 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) č. 65/2011 a zásady proporcionality, na nesprávnom posúdení skutkového stavu a na nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o nedostatky pri posúdení primeranosti výdavkov.
7. V siedmom žalobnom dôvode žalobkyňa uvádza, že finančná úprava zavedená za rozpočtové roky 2011 až 2013 musí byť zrušená, pretože nemá žiadny právny základ ani odôvodnenie a pretože je, najmä pokiaľ ide o rok 2013, v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných.
8. V ôsmom žalobnom dôvode žalobkyňa v piatich samostatných častiach namieta, že sporná úprava bola zavedená z dôvodu nesprávneho posúdenia skutkového stavu Komisiou pri úplnom nedostatku odôvodnenia a v rozpore s právom na obhajobu Helénskej republiky.

-
- ⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 549).
- ⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 277, 2005, s. 1).
- ⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1974/2006 z 15. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 368, 2006, s. 15).
- ⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krízového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (Ú. v. EÚ L 25, 2011, s. 8).

Žaloba podaná 7. mája 2018 – Banco Comercial Português a iní/Komisia

(Vec T-298/18)

(2018/C 249/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Banco Comercial Português (Porto, Portugalsko), Banco ActivoBank S.A. (Lisabon) a Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Lisabon) (v zastúpení: C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.-C. Laprévotte, A. Champsaur a D. Oda, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2017/N) z 11. októbra 2017 (štátna pomoc SA.49275) v rozsahu, v akom považovala podmienenú kapitálovú dohodu (ďalej len „kapitálová dohoda“) dohodnutú a uzavretú medzi Portugalským fondom na riešenie krízových situácií (ďalej len „krízový fond“) a skupinou Lone Star group (ďalej len „Lone Star“) v súvislosti s prevodom banky Novo Banco, S.A. (ďalej len „Novo Banco“) z krízového fondu na spoločnosť Lone Star, za štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania v súvislosti s týmto konaním vrátane trov konania žalobkyň.